

Invocă că, la data de 12 aprilie 2013, prin intermediul lui Mihai Darie a cumpărat de la Cabinetul de Avocat „Vasiliu M. Ionuț-Grigore”, cu sediul în România, or. Iași, contra sumei de 8 000 lei românești, automobilul de model Hyundai Getz, nr. de identificare KMHB�51HP4U199228, anul producerii 2004, înmatriculat în România, cu scopul de a-l importa în Republica Moldova și a-l deține în proprietate.

Afirmă că, în aceeași zi a traversat cu automobilul frontiera de stat moldo-română prin postul vamal Leușeni-Albița, fiind vămuț cu titlul de import și achitate accizele de import în mărime de 13 523 lei iar la data de 02 mai 2013, a depus la Biroul de înmatriculare a transportului nr. 13 din mun. Chișinău o cerere, prin care a solicitat luarea la evidență și eliberarea certificatului de înmatriculare a mijlocului de transport, totodată, a prezentat nemijlocit automobilul și documentația necesară în original, inclusiv certificatul de înmatriculare nr. 011036291, eliberat de Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor Iași a Ministerului administrației și internelor din România, cartea de identitate a vehiculului, tipizatele TV-25 și PY 14, eliberate de postul vamal Leușeni, contractul de vânzare-cumpărare încheiat între Cabinetul de Avocat „Vasiliu M. Ionuț Grigore” și Mihail Darie la 12 aprilie 2013 și contractul de vânzare-cumpărare încheiat între ea și Mihail Darie din 12 aprilie 2013. Careva obiecții în privința actelor prezentate, cât și a mijlocului de transport examinat, nu au fost invocate de către colaboratorii biroului de înmatriculare.

Relevă că, la expirarea termenului de o lună stabilit, Biroul de înmatriculare a transportului nr. 13 nu i-a eliberat certificatul de înmatriculare, astfel, la data de 29 iulie 2013, a adresat ÎS „CRIS „Registru” o cerere prealabilă, prin care a solicitat eliberarea certificatului de înmatriculare, care prin răspunsul din 14 august 2013 i-a comunicat că, conform Registrului de stat al transporturilor, automobilul este deja înregistrat după SA „BS-Leasing Grup” cu nr. de înmatriculare C JM 412 și nu este radiat de la evidență, menționând și faptul că, conform hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2007, Ion Baleca a fost obligat să restituie autoturismul companiei SA „BS-Leasing Grup”.

Consideră că, tranzacția de cumpărare a automobilului încheiată între ea și Cabinetul de Avocat „Vasiliu M. Ionuț-Grigore”, prin intermediul lui Mihail Darie, urmează a fi recunoscută valabilă, deoarece ea a dobândit automobilul în baza unui temei juridic valabil, de la un proprietar autentic conform înregistrărilor de la Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor Iași a Ministerului administrației și internelor din România, iar conform tratatului MOLROM din 06 iulie 1996, încheiat între Republica Moldova și România privind asistența juridică în materie civilă și penală, actele care emană de la autoritățile competente sau de la alte instituții ale uneia dintre părțile contractante, precum și actele sub semnătură privată, cărora acestea le dau dată certă și le atestă autenticitatea semnăturii, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă legalizare.

Sușține că, pentru acest automobil a achitat prețul integral, conform contractului de 8 000 lei românești, fapt confirmat prin chitanța nr. 292 din 12

aprilie 2013 și factura nr. 67 din 12 aprilie 2013, automobilul fiindu-i transmis nemijlocit în posesie.

Consideră că, automobilul procurat din România și cel înregistrat în Registrul de stat al transporturilor al Republicii Moldova după SA „BS-Leasing Grup”, care bănuiește că este unul și același automobil, întrucât au aceleași date de identificare, a fost exportat și înregistrat în România cu acordul SA „BS-Leasing Grup” sau a persoanelor împuternicite de întreprindere cu un astfel de drept, însă, acesta omite cu rea-credință radierea dreptului său din Registrul de stat al transporturilor.

Sușține că, nici ea și nici intermediarul Mihail Darie nu au cunoscut și nici nu puteau să cunoască că există careva circumstanțe ce ar servi ca impediment la înregistrarea dreptului de proprietate asupra automobilului, mai mult, acesta nu se afla în căutare nici pe teritoriul Republicii Moldova și nici internațională, traversând frontiera moldo-română la 12 aprilie 2013 fără careva interdicții, mai mult, nu constituie obiectul unei sarcini de ridicare a acestuia de către organele de poliție ca fiind în căutare, nu a fost declarat ca fiind furat, fapt confirmat prin cazierul judiciar din 04 iulie 2013.

În acest context, consideră că, în calitate de dobânditor de bună-credință, are dreptul de a dobândi în proprietate automobilul de model Hyundai Getz, deoarece acesta nu a ieșit din posesia SA „BS-Leasing Grup” prin furt sau în alt mod fără acordul acesteia, dar după cum reiese din scrisoarea ÎS „CRIS „Registru” din 14 august 2013 în baza unui contract de leasing, care presupune transmiterea automobilului prin exprimarea acordului de voință în baza unui act de predare-primire unei persoane de încredere aleasă de această întreprindere sub propriul risc.

Astfel, invocă că, radierea de la evidență din Registrul de stat al transporturilor a dreptului de proprietate al SA „BS-Leasing Grup” asupra automobilului, se argumentează și prin prisma dobândirii acestui automobil în calitate prezumată de dobânditor de bună-credință iar SA „BS-Leasing Grup” nu va putea revendica automobilul, deoarece a fost dobândit cu titlul oneros și a ieșit din posesia SA „BS-Leasing Grup” cu acordul întreprinderii.

Consideră că, ÎS „CRIS „Registru” ilegal a refuzat înregistrarea dreptului de proprietate asupra automobilului.

Solicită recunoașterea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare a automobilului de model Hyundai Getz, cu numărul de identificare KMHB�51HP4U199228, anul producerii 2004, încheiată între ea, în calitate de cumpărător și Cabinetul de Avocat „Vasilii M. Ionuț-Grigore”, în calitate de vânzător, prin intermediul lui Mihail Darie, recunoașterea sa ca dobânditor de bună-credință al automobilului model Hyundai Getz, numărul de identificare KMHB�51HP4U199228, anul producerii 2004 și radierea din Registrul de stat al transporturilor înregistrarea dreptului de proprietate al SA „BS-Leasing Grup” asupra automobilului de model Hyundai Getz, număr de identificare KMHB�51HP4U199228, anul producerii 2004, recunoașterea ca ilegal refuzul ÎS „CRIS „Registru” de a înregistra dreptul de proprietate al Elenei Ganciu asupra automobilului și obligarea ÎS „CRIS „Registru” de a înregistra în Registrul de stat

al transporturilor dreptul său de proprietate asupra automobilului model Hyundai Getz, număr de identificare KMHBUS1HP4U199228, anul producerii 2004, cu eliberarea certificatului de înmatriculare.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 16 iulie 2015 a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Respingând cerințele cu privire la recunoașterea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare a automobilului și recunoașterea reclamantei ca dobânditor de bună-credință al automobilului de model Hyundai Getz, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, la data de 14 iunie 2004, a fost înmatriculat automobilul de model Hyundai Getz, număr de identificare KMHBUS1HP4U199228 după SA „BS-Leasing Grup”, fiindu-i atribuit nr. de înmatriculare C JM 412, iar prin contractul de leasing nr. L57.06.004 din 14 iunie 2004, SA „BS-Leasing Grup” a transmis automobilul enunțat în folosință provizorie lui Ion Baleca până la data de 14 iunie 2007, însă acesta nu și-a executat obligațiunile contractuale asumate, astfel, prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2007 a fost reziliat contractul de leasing nr. L57.06.004 din 14 iunie 2004 și obligat Ion Baleca să restituie automobilul de model Hyundai Getz, nr. de înmatriculare C JM 412, fiind intentată procedura de executare a titlului executoriu nr. 2-3011/07 din 24 septembrie 2007, emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

Totodată, prima instanță a constatat că, prin contractul de vânzare-cumpărare din 12 aprilie 2013, Cabinetul de Avocat „Vasiliu M. Ionuț-Grigore” a vândut lui Mihail Darie, persoana împuternicită de către Elena Ganciu, automobilul de model Hyundai Getz, nr. de înmatriculare C JM 412, astfel, în posesia și folosința Elenei Ganciu a intrat automobilul de model Hyundai Getz, anul producerii 2004, cu numărul de identificare KMHBUS1HP4U199228, dreptul de proprietate asupra căruia îl deținea SA „BS-Leasing Grup”.

Prima instanță respingând cerința cu privire la radierea de la evidență din Registrul de stat al transporturilor a dreptului de proprietate al SA „BS-Leasing Grup”, și-a argumentat concluzia prin faptul că, Ion Baleca a înstrăinat automobilul de model Hyundai Getz, nefiind proprietarul acestuia și fără acordul SA „BS-Leasing Grup”, care era proprietarul și unica persoană îndreptățită să dispună de bunul mobil, făcând trimitere la prevederile art. art. 315 alin. (1) și (2), 316 alin. (2) și art. 930 alin. (2) din Codul civil.

În aceste circumstanțe, prima instanță a constatat că, refuzul ÎS „CRIS „Registru” de a înregistra dreptul de proprietate al Elenei Ganciu asupra automobilului enunțat este legal, mai mult ca atât, dreptul de proprietate asupra automobilului de model Hyundai Getz, nr. de înmatriculare C JM 412 a fost adjudecat prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2007, făcând trimitere la prevederile art. 331 alin. (2) din Codul civil și 123 alin. (2) CPC.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Elena Ganciu și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 05 aprilie 2017, Elena Ganciu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele, fapt care a dus la soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Menționează că, instanțele de judecată au concluzionat că, careva temeieri pentru radierea dreptului de proprietate al SA „BS-Leasing Grup” asupra automobilului de model Hyundai Getz nu sunt, ceea ce denotă neaplicarea în speță a prevederilor tratatului nr. MOLROM din 06 iulie 1996, încheiat între Republica Moldova și România cu privire la asistența juridică în materie civilă și penală, care în art. 22 alin. (1) reglementează că, actele care emană de la autoritățile competente sau de la alte instituții ale uneia dintre părțile contractante, precum și actele sub semnătură privată, cărora acestea le dau dată certă și le atestă autenticitatea semnăturii, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă legalizare. Această dispoziție se aplică și cu privire la extrasele și copiile de pe aceste acte.

Relevă că, conform prevederilor art. 8 alin. (1) din Constituția RM, Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

Astfel, invocă că, ea a dobândit automobilul în baza unui temei juridic valabil de la un proprietar autentic, conform certificatului de înmatriculare nr. 011036291, eliberat de Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor Iași a Ministerului administrației și internelor din România și a cărții de identitate a automobilului de model Hyundai Getz, cu număr de identificare KMHB�51HP4U199228, anul producerii 2004, ceea ce confirmă atât dreptul de proprietate al vânzătorului, cât și dreptul de proprietate asupra automobilului, pe care l-au deținut foștii proprietari din România.

Susține că, instanțele de judecată, aplicând prevederile tratatului nr. MOLROM din 06 iulie 1996, urmau să aprecieze drept acte juridice valabile, care atestă că dreptul de proprietate al SA „BS-Leasing Grup” nu mai este valabil, deoarece a trecut consecutiv la alți titulari, circumstanță importantă și opozabilă și autorităților din Republica Moldova în baza tratatului internațional enunțat.

Consideră că, instanțele de judecată dispunând de două informații contradictorii cu privire la înregistrarea dreptului de proprietate asupra automobilului de model Hyundai Getz, urmau să dea o apreciere cu valoare probatorie ultimei informații și, anume, a Direcției regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor Iași a Ministerului administrației și internelor din România. Or, dacă această înregistrare reflectă o informație actuală valabilă și necontestată de SA „BS-Leasing Grup”, rezultă că, automobilul de model Hyundai

Getz legal a ajuns în proprietatea vânzătorului, Cabinetul de Avocat „Vasiliu M. Ionuț-Grigore”, iar anteriorul proprietar, SA „BS-Leasing Grup” cu rea-credință omite radierea înregistrării dreptului său din Registrul de stat al transporturilor.

Afirmă că, a dobândit automobilul în baza unui temei juridic valabil, confirmat de o autoritate competentă, de la un proprietar autentic, actual și valabil, obținând, astfel, și dreptul de proprietate asupra automobilului conform prevederilor art. 321 alin. (1) din Codul civil, care reglementează că, dreptul de proprietate este transmis dobânditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Invocă că, SA „BS-Leasing Grup” nu contestă în instanță înscrierile confirmate de Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor Iași a Ministerului administrației și internelor din România, ceea ce generează concluzia că, nu sunt motive de anulare a înscrierilor sau își manifestă un acord la efectuarea acestora, mai mult, nu a contestat dreptul său de proprietate.

Consideră că, nu este în obligația sa de a dovedi faptul că, SA „BS-Leasing Grup” și-a dat acordul la înstrăinarea automobilului enunțat, deoarece Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor Iași a Ministerului administrației și internelor din România atestă înregistrarea consecutivă a dreptului de proprietate deținut de mai multe persoane și, anume, SC „STADI Comp” SRL , Elena Leiba și Cabinetului de Avocat Ionuț Grigore.

Menționează că, SA „BS-Leasing Grup”, prin referință, admite că, automobilul de model Hyundai Getz a trecut din proprietatea sa către primul proprietar din România, SC „Stadi Comp” SRL prin intermediul persoanei căreia i-a acordat încrederea de a dispune de automobil, Ion Baleca, totodată, invocând un dezacord formal referitor la ilegalitatea dreptului de proprietate al SC „Stadi Comp”, fără a înainta pretenții în modul corespunzător și a solicita revendicarea acestui bun.

În aceste circumstanțe, consideră că, automobilul de model Hyundai Getz cu nr. de identificare KMHB�51HP4U199228 a ieșit din proprietatea SA „BS-Leasing Grup”, fapt care generează radierea dreptului de proprietate al acestuia din Registrul de stat al transporturilor, astfel, nu există motive de a-l considera proprietar al automobilului.

De asemenea, invocă că, instanțele de judecată nu au dat nici o apreciere certificatului de înmatriculare nr. 011036291, eliberat de Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor Iași a Ministerului administrației și internelor din România și cărții de identitate a automobilului litigios, ce confirmă dreptul de proprietate al vânzătorului.

Relevă că, instanța de apel a concluzionat că, prin prisma art. 331 alin. (2) din Codul civil, se interzice recunoașterea dreptului de proprietate al dobânditorului de bună-credință în cazul în care bunul mobil a ieșit din posesiunea proprietarului contrar voinței lui, însă instanța nu a ținut cont de faptul că, conform pct. 2.1 din contractului de leasing încheiat între SA „BS-Leasing Grup” și Ion Baleca, transmiterea bunului către locatar are loc printr-un act de predare-primire conform anexei nr. 2, astfel, automobilul de model Hyundai Getz fiind transmis

ultimului prin actul de predare-primire, a ieșit din posesia SA „BS-Leasing Grup” cu acordul acesteia, mai mult ca atât, în cadrul procesului nu au fost administrate probe ce ar confirma faptul că, ea este de rea-credință sau automobilul a fost furat, pierdut sau a ieșit din posesiunea proprietarului contrar voinței lui.

Astfel, susține că, SA „BS-Leasing Grup” nu poate să-și exercite dreptul de revendicare asupra automobilului de model Hyundai Getz conform prevederilor art. 375 alin. (1) din Codul civil.

Consideră că, prima instanță eronat a apreciat hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2007 prin prisma prevederilor art. 123 alin. (2) CPC, deoarece această hotărâre nu reprezintă în sine o adjudecare a dreptului de proprietate, dar a fost emisă în baza unei acțiuni de revendicare, care vizează un debitor concret și creează obligații doar unei persoane concrete și nu se răsfrânge asupra sa, or, prin prezenta acțiune nu se pretinde anularea obligațiilor lui Ion Baleca față de SA „BS-Leasing Grup”, dar realizarea unui drept de proprietate prezumat a fi cu titlu de bună-credință.

Susține că, hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2007 cu privire la revendicarea automobilului nu poate produce careva efecte în privința drepturilor sale asupra automobilului de model Hyundai Getz, deoarece la momentul emiterii acestei hotărâri nu s-a putut ține cont de circumstanțele invocate în prezenta acțiune, care au avut loc ulterior.

La fel, consideră că, nu este relevant speței faptul că, debitorul Ion Baleca are obligații patrimoniale față de SA „BS-Leasing Grup” în temeiul contractului de leasing sau în temeiul unei hotărâri judecătorești, care reconfirmă condițiile contractului de leasing.

Invocă că, aprecierea greșită a certificatului de înmatriculare nr. 011036291 eliberat de Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor Iași a Ministerului administrației și internelor din România, a cărții de identitate a automobilului de model Hyundai Getz cu numărul de identificare KMHB51HP4U199228, a actului de predare-primire încheiat între SA „BS-Leasing Grup” și Ion Baleca, precum și a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2007 au dus la încălcarea dreptului său de proprietate prin neînregistrarea acestuia în Registrul de stat al transporturilor asupra automobilului enunțat cu eliberarea certificatului de înmatriculare, drept de proprietate garantat de art. 316 din Codul civil, art. 9 și art. 46 din Constituția Republicii Moldova și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Mai invocă că, instanța de apel eronat a interpretat prevederile pct. 31 din anexa nr. 2 a Hotărârii Guvernului RM nr. 1047 din 08 noiembrie 1999 cu privire la reorganizarea Sistemului informațional automatizat de căutare „Automobilul” în Registrul de stat al transporturilor și introducerea testării a autovehiculelor și remorcilor acestora, concluzionând că lipsește temei pentru radierea dreptului de proprietate al SA „BS-Leasing Grup” asupra automobilului de model Hyundai Getz, deoarece aceste prevederi se referă la radierea vehiculului din evidența Registrului de stat al transporturilor, dar nu la radierea dreptului de proprietate.

Prin referința depusă la data de 07 iunie 2017 ÎS „CRIS „Registru” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Prin referința depusă la data de 16 iunie 2017 SA „BS-Leasing Grup” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Elena Ganciu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Elena Ganciu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Elenei Ganciu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Elena Ganciu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic